

با حمایت اهالی محله رده از بی‌بی زهره قاسم‌زاده، ۹۶ معتاد به زندگی برگشته‌اند

تلاش‌های «بی‌بی برکت» برای کارتن خواب‌ها

می‌فروشیم و می‌دهیم به دو کمپی که خانم‌ها و آقایان معرفی شده از طرف ما را با حداقل هزینه، پذیرش می‌کنند. از آن طرف با کمپته امداد هماهنگ هستیم تا خانواده معتاد را تا چند ماه حمایت کند. این حمایت‌ها و مشاوره دادن‌ها، پذیرش معتاد از سوی خانواده راز یاد می‌کند. با این چرخه، تا الان فقط یک مورد بازگشت فرد به اعتیاد را داشته‌ایم و ۹۶ نفر دیگر، پاک هستند. نمونه‌اش حسین، حمید و قاسم که به جمعمان اضافه می‌شوند.»

● تلاش‌هایی که نتیجه می‌دهد

قاسم، چند سالی راه دارد تا رسیدن به چهل سالگی. او مدیر اجرایی یکی از کمپ‌های ترک اعتیاد خصوصی است. به قول بی‌بی از جیب می‌گذارد برای اینکه چهار تا معتاد را به زندگی برگرداند. او که چند سالی است زندگی‌اش را روی این کار گذاشته است، می‌داند هیچ چیز مثل دیدن معتاد بهبود یافته، نمی‌تواند به مبتلایان در حال ترک، امید بدهد؛ نمونه‌اش رفیقش حسین است که با دیدن او برگشته است سراغ حرفه گچ‌کاری و حمید که ام‌دی‌اف کار شده است. قاسم، شغل جور می‌کند برای معتادان بهبود یافته‌ای که خانواده آن‌ها را نمی‌پذیرد؛ مثلاً در کمپ، جای خواب و غذای رایگان می‌دهد و به ازای آن از خدمتشان در آشپزخانه استفاده می‌کند تا دست‌کم، مدتی از رفقای ناسالم و محیط سابقشان دور بمانند. توزیع غذا، نوشیدنی و لباس میان کارتن خواب‌ها و کمپ‌ها، کارهایی است که برای انجام آن روی کمک قاسم و دوستانش می‌توان حساب باز کرد. آن‌ها معتقدند کار اگر دلی و بی‌چشمداشت باشد، جواب می‌دهد.

میان معتادان، چهره‌ای شناخته شده است. او می‌گوید: هر هفته مراجعه‌کننده داریم. می‌آیند بیت‌العباس^(ع) و می‌گویند کمکمان کنید ترک کنیم. خیلی‌هایشان از معتادهایی هستند که در حاشیه صدمتری و جاهای دیگر، نمک‌گیر نذری‌هایی شده‌اند که یکشنبه‌ها به نیت امام حسن مجتبی^(ع) با کمک اهالی می‌پذیریم.

● آشتی دادن معتاد با خانواده

نخستین کار بی‌بی و رفقای خیراندیش او، شناسایی خانواده معتاد است. اگر تمکن مالی برای فرستادن او به کمپ نداشته باشند، پای اهالی محله وسط می‌آید؛ «به اهالی فراخوان می‌دهیم که باز یافتی‌هایشان را جمع کنند برای مخارج کمپ. این‌ها را

شهامت اهالی محله رده، صبح را با پیام تازه‌ای شروع کرده‌اند. چند جمله‌ای که بی‌بی در کانال‌ش نوشته است، حکایت از شناسایی غریبه‌ای دیگر دارد؛ معتادی به آخر خط رسیده که از کارتن خوابی به تنگ آمده و برای رهایی از مرداب اعتیاد، به حسینی‌ای مزین به نام علمدار دشت کربلا، پناه آورده است. برای آن‌هایی که بی‌بی زهره قاسم‌زاده و کارهای خیرش در بیت‌العباس^(ع) را می‌شناسند، این پیام، آغاز یک تکاپو برای جور کردن هزینه‌هایی است که به بازگشت یک معتاد به آغوش جامعه منجر خواهد شد. تجربه بهبودی ۹۶ معتاد در نوزده ماه فعالیت، به درست بودن راهی که این گروه مردمی در پیش گرفته‌اند، گواهی می‌دهد.

● به برکت نام امام مجتبی (ع)

وقتی برای انجام کاری مصمم باشی، راهش را هم پیدا می‌کنی. انجام کار خیر بدون پشتوانه مالی نیز از این قاعده مستثنا نیست. بی‌بی زهره که در میان کارتن خواب‌های صدمتری، اسماعیل آباد، گلشهر و زرکش به «بی‌بی برکت» معروف است، این جور قواعد را در سال‌ها فعالیت خیرخواهانه‌اش به خوبی یاد گرفته است. به‌ویژه وقتی پای آن گروه از بنده‌های خدا در میان باشد که به واسطه یک اشتباه، در سرآشویی سقوط قرار گرفته‌اند. نه خانواده‌ای دارند که آن‌ها را باروی بازپذیرد و نه جامعه‌ای که برای شروع دوباره به آن‌ها اعتماد کند. بی‌بی که مدیر و واقف بیت‌العباس^(ع) است، در اغلب برنامه‌های توزیع غذا حضور دارد و

امید محله قرقی، از مسابقات کونگ‌فو دست خالی برنمی‌گردد

۳۰ مسابقه ۳۰ افتخار

امید محله

قدیمی، قدرتمند و کامل‌ترین است.

● سال آینده باید در مقطع

متوسطه، انتخاب رشته کنی.

تصمیمت چیست؟

تربیت بدنی انتخاب من است تا از نظر علمی هم در ورزش پیشرفت کنم.

● افتخاراتی که کسب کردی،

برایت آورده مالی هم داشته است؟

کم‌پیش می‌آید که در مسابقاتی برای نفرات اول، هدیه مادی در نظر بگیرند. شاید در حد سالی یک بار چنین فرصتی پیش بیاید. رقمی که اهدا می‌شود، نمی‌تواند هزینه‌هایی را که در طول سال برای باشگاه رفتن و شرکت در مسابقات می‌دهیم، جبران کند.

● از انتخاب

رشته کونگ‌فو بگو.

کاملاً اتفاقی بود. در همین حد شنیده بودم که بین رشته‌های باشگاه نزدیک خانه مان، بهترین است.

● حالا بعد از حدود سه سال

تمرین در این رشته، چه نظری

در موردش داری؟

● خبر موفقیت‌های ورزشی‌ات در

اطرافیان‌ت چه تأثیری داشته است؟

خدا را شکر توانسته‌ام همسایه‌ها و دوستانم را هم به ورزش علاقه‌مند کنم. مثلاً سه تا از بچه‌های مدرسه مان را هم جذب باشگاه ورشته کونگ‌فو کرده‌ام. الان هر سه، کمر بند مشکی دارند و با شرکت در مسابقات، مدال به دست می‌آورند.

● در درس و ورزش، جزو بهترین‌ها هستی.

چطور هر دو را هم‌زمان پیش می‌بری؟

با برنامه‌ریزی رسیدن به هیچ هدفی سخت نیست. برای من درس و ورزش، زمان مخصوص به خودشان را دارند و جای یکدیگر را نمی‌گیرند.

● مشوق‌های اصلی تو چه کسانی هستند؟

هر بار که در مسابقات، موفقیتی به دست می‌آورم، مسئولان مدرسه با تشویق سرصف، چاپ بنر و کارهایی از این قبیل، از من تجلیل می‌کنند. دوستان و مربی‌ام هم به من دست‌میزاد می‌گویند؛ با این حال مشوق اصلی من برای ادامه ورزش والدینم هستند که در این سال‌ها کنارم بودند و هزینه‌های ورزش من را پرداخت کردند.

● بین دوستان و اطرافیان‌ت به چه ویژگی‌ای معروف

هستی؟

به پرتلاش بودن و اینکه در هر مسابقه‌ای شرکت کنم، دست خالی از مدال برنمی‌گردم. تا الان در سی مسابقه شرکت کرده‌ام و در تمامشان رتبه آورده‌ام. بیست مدال طلای استانی دارم و در مسابقات قهرمانی کشور که پاییز سال گذشته در کردستان برگزار شد، عنوان بازیکن بدون باخت لیگ برتر را به دست آوردم.